

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: GRAVRØSTEN.

Citation: Aarestrup, Emil: "GRAVRØSTEN.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid56162/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

GRAVRØSTEN.

- I Omfyget af Sneen,
Af Stormen ombuldret,
Besøgte hun Graven,
Hvor Elskeren smuldred.

- II Hun banked paa Høien:
„O er du herinde,
Saa tal et Par Ord til
Din gamle Veninde!“

- III Da lød det fra Dybet
Som Regnen, der risler,
Som Sneen, der fyger,
Som Bladet, der hvidsler:

- IV „Veninde, jeg hører
Din Stemme fraoven,
Hvor Stormene hyle
Om Bjerget og Skoven.

- V Aar har jeg nu blundet,
Nætter og Dage;
Af min unge Skabning
Er kun en Beenrad tilbage.

VI Ei til Graad har jeg Øine,
Ei Mund til at smile,
Men jeg føler hervede
Den dybeste Hvile.

VII En Stilhed, som Ingen
Deroppe erfarer,
En Ro, som Ingen
I Livet forklarer.

VIII Gak hjem til din Celle,
Gak hjem til dit Huus;
Der høres ei meget
Til Suus og til Bruus.

IX Tag Tenen i Haand
Baade Natten og Dagen,
Og spind til din Kiste
Det sølvhvide Lagen.

X De fire smaa Planker
Om Liget saa koldt,
De kunne ei pyntes
For dyrt og for stolt.

XI De Roser, du har
I dit Vindue, hent,

Og plant dem paa Graven —
Den har det fortjent!“

xii Hun hørte ei mere,
Saa gjerne hun vilde,
Hun sank i en Drive,
Dødfrossen og stille.
